

קאי, המבקש לנאום באסיפה ש- נקראה עליידי מפלגתו, ושהחברה של בריונים, שליחי המפלגה הי- יריבה, מונעת ממנו בכוח מלשאת את דבריו.

גם פוליטיקאי משופשף ומנוסה עלול לאבד את השליטה העצמית במצב כזה ולהפליט קללה עסיסית. רביאלוף (מיל) מרדכי ("מוטה") גור, שאינו פוליטיקאי משופשף, מצא את עצמו במצב כזה בירוש- לים, והפליט פסוק ברוח "אנחנו נדפוק אתכם, כמו שדפקנו את הערבים!"

למחרת היום התאושש מוטה גור מכעסו, מה גם שהפסוק שלו הפך בינתיים נשק־בחיירות בידי הליכוד. הליכוד ביקש להוכיח כי ראשי המערך מתייחסים לבני עדות־המיעוט כמו אל הערבים.

גור מיהר להכחיש זאת. ראשית, הסביר, לא התכוון לכך. שנית, הוא השתמש בסלאנג צבאי. השורש העברי, "דפק" אינו בעל משמ- עות מילחמתית בלבד, אלא גם מינית. והוא התכוון דווקא למש- מעות המינית. ביקצור, הוא לא ביקש להעליב את בני עדות־המיע- ות.

העוקץ שבהסבר זה הוא דווקא במה ש לא נאמר בו. גור לא סבר כי הוא חייב להתנצל גם לפני הערבים, המהווים כשביעית מ- אוכלוסיית המדינה. אותם, כך מס- תבר, הוא רוצה להמשיך ו"לדפוק" גם להבא.

נכים

עיוורים ועקשן

מנהל בית־המזון התאהב בעיוורים, נכריצה"ל

וממשיך? טעל בהם, למרות הסכנה לפרנסתו

קולו הרועם של מיקי יעקובסון נשמע בכל הלובי של מלון מרינה בתל־אביב. יעקובסון, גבה הקומה, מנהל המלון, ניצב מול בעליו של

נכה גרשוני ומנהל יעקובסון הפגנה מול הכינרת

מלון מרינה, חיים שיף. במשך כמה שנים ניהל יעקובסון את ה- מלון לשביעות־רצונו של שיף, אך נראה היה שהקרע בין השניים, ש- התגלע באותו היום, היה בלתי- ניתן לאיחוי.

ימים אחדים קודם לכן ערך יעקובסון נשף לעיוורים, נכ- צה"ל. לגמרי במיקרה פגש יעקוב- סון בבית ידידים שני עיוורים, ש- נפגעו במלחמת־התשה. "קשה היה שלא להתאהב בהם", סיפר אחרי־כך יעקובסון, "חוש־ההומור שלהם, ההתייחסות הנהדרת שלהם לחיים והגבורה שלהם ושל ה- נשים שלהם, גבורה המתבטאת ב- המשך החיים, כימעט וכאילו לא קרה להם שום דבר, היא שכבשה אותי."

מיקי יעקובסון החליט לערוך במלון שאותו הוא ניהל נשף ל- עיוורים. הוא גייס תרומות מגור- מים שונים, ערך הגרלת־פרסים, ואפילו הצליח להשיג סוס־רכיבה כתרומה לנכים. מי שמכר את מאה נכריצה"ל העיוורים, יודע שכל מה שנראה כאילו בלתי־מת- אים לעיוור, הוא דווקא המוצא- חן בעיניהם. רכיבה על סוס מהווה עבורם אתגר של ממש.

את המזון, המשקאות והמקום תרם מלון מרינה. שיף לא היה מאושר מכך, ודרש מיעקובסון למצוא גם תורם לכסף זה. יעקוב- סון נעלב, או כפי שהוא אומר, "נעלב מהנכים", ואמר לשיף מי- לים, שאיש מעובדי מלונאי זה לא העז לאמר לו קודם לכן. התוצאה הייתה בלתי־נמנעת, יעקובסון נא- לץ לעזוב את עבודתו.

"הרגשנו כמה שהכינרת יפה". כעבור כמה ימים מצא יעקובסון מלון אחר לנהל, מלון ידלון. השוכן מעל לטבריה. המלון כן שלוש הכוכבים נרכש כמה חודשים קודם לכן על־ידי קופת- חולים לעובדים לאומיים. הוא היה במצב מוזנח, ללא לקוחות קבו- עים ובהפסדים עצומים. חוץ כמה חודשי עבודה הצליח יעקובסון להקים את המלון על רגליו, לשפץ אותו, לאמן צוות־עובדים מעולה, ולהביא את סוכני־הנסיעות לשלוח לשם אורחים, ישראלים ותיירים.

כשסיים את מלאכת הקמת ה- מלון, נפנה יעקובסון לנכים שלו. הפעם היה לו ברור שבעלי־הבית החדשים שלו לא ידרשו כסף מ- עיוורים, נכריצה"ל. הוא הזמין את הנכים לבוא ולהתארח לסוף־שבוע במלונו, יחד עם נשותיהם ובני- משפחתם.

כשהגיעו הנכים לבית־המלון התברר להם שההזמנה אינה כו- ללת רק אירוח בבית־המלון, אלא סוף־שבוע עמוס באירועים ובחוג- יות. נשותיהם ידעו לדווח להם על שלט גדול המוצב בחזית המלון ומברכם. בערב הם הוזמנו לפיק- ניק על שפת הכינרת, שבו הוגשו סטייקים ומיני מאכלים, עד ש- אי־אפשר היה לאכול יותר. עובדי מלון יאלון נדבקו בהתלהבות של הבוס שלהם, והנכים הצליחו בקו- שי לאמר, "לא" לעוד מנה ועוד מנה של סטייק, לבבות, או כוסית ויסקי.

כשמצב־הרוח היה מעולה והבי- טן מלאה, הזמין יעקובסון את ה- נכים שלו לשייט על הכינרת. אמר אחד מהם: "אנחנו הרגשנו כמה שהכינרת יפה. ממש ראינו כמה שהיא יפה."

אולם ההפתעה האמיתית הייתה רק למחרת. יעקובסון הצליח לקבל מקיבוץ דגניה א' כ־15 זר- גות אוני דואל, אופניים בעלי שני מושבים. הנכים יצאו למסע כן 50 קילומטרים, מטבריה לעין־גב, כשבמושב הקיבוצי יושב מלווה ואילו במושב האדומי יושב הנכה- העיוור. אפילו ד"ר קוטי גרשוני, שהוא קטוע־ידיים בנוסף לעיו- רון שלו, השתתף במסע זה. ש- היה מעייף גם פיקח בעל שתי ידיים. לתשומת־לב מיוחדת זכו הצמד אורי ונגה כהן - הוא עיי- וור, נכה־צה"ל והיא, אשתו - שרכבו ביחד על אותו זוג אופי- גיים לאורך המסלול כולו.

מיקי, כדרכו, דאג לכל הפר- טים. בראש המסע נסעה מכונית- מישטרה, שפייגתה את הדרך ה- הומה ממטיילי החג. ואילו כמאפי- תוספת מכונית של המלון, שסיפקה משקאות קרים לרוכבים. בעין־גב המתינה לרוכבים ארוחת־דגים, ש- אותה הסכים הקיבוץ להעניק ל- נכריצה"ל.

בסיומו של סוף־השבוע היו ה- נכים מואשרים, אך האושר שלהם לא הגיע לאושרו של מיקי יעקוב- סון, המתכנן כבר עתה את המיב- צע הבא של העיוורים, נכריצה"ל.

כדורגל

חיפה ומשיכה

פרשת החשדות על הטיית מיש- חקים של הפועל חיפה ירדה כבר מהכתרות הראשיות, אבל לא הס- תיימה. לאחרונה חקרה המישטרה שני עורכי־דין ידועים בחיפה, יוסף ליבנה, וברוך שיפמן. ליבנה היה חבר הנהלת הכדור- ית של הפועל חיפה, והוא גם ידו של עוֹרֵד אייל, מי ש- הקליט את השיחה המפורסמת שבה דיבר רובי שטיין, אחד מעסקניה של הפועל על קניית המישחק. לאחר שנערכה ההקלטה ניסה ליב- נה להגיא את אמנון צידון, מנהלה לשעבר של הקבוצה, ש- החזיק בסרט, לא לפרסם אותו. הגיעו הדברים לידי כך, שליבנה טילפן לשיפמן, עורך־הדין של צידון, ואמר לו, בשם שטיין, שלא

עורך־דין יוספמן עצות ידיוניות

לפרסם את התמליל, אחרת תיפ- תח תיבת פנדורה של צידון.

מדוע חקרה המישטרה פרשה זו?

המטרה הייתה לקשור את הקצ- וות של החקירה. שטיין טען, ש- כל מה שאמר והוקלט היה בצחוק. אם כך, שאלה המישטרה, מדוע ניסה שטיין לגרום לכך שהתמליל לא יפורסם?

פרשה אחרת, שעדיין לא הס- תיימה, היא הפרשה שדנה במנהל לשעבר של הפועל חיפה, יעקב ("קוקו") גור. זה הודיע על נכר- נותו לשמש עֵד־מדינה בפרשת הטיית מישחק בעונת המישחקים של 1976, אבל לא לקח בחשבון, שלמישטרה תהייה די ראיות גם בילעדי.

השאלה שנשאלת היום היא, אם יצליח קוקו למצוא מידע שאינו ידוע למישטרה, ובכך יסיר מעליו את האיום של כתב־האשמה, שיר- גש נגדו בהיעדר עזרה מצידו.

עד עתה חקרה המישטרה, ללא תוצאות, חשד בדבר עסקה בין עיתונאי חיפאי לעסקן ציבורי, ש- חרבה מהמיסגרת המקובלת. אבל חקירה זו הופסקה כי לא היו די הוכחות. אגב, קוקו היה זה שמסר את המידע שהוביל לפתיחתה של חקירה זו. השאלה ששואלים את עצמם חיפאים רבים, הקשורים בפרשה במישרין או בעקיפין, היא מתי יגיע תורם.

מי יכנע ראשון?

הפשרת ההקפאה של שוק ה- כדורגלנים עוררה התלהבות בקי-

רב אותם שיש להם כבר שיחרור מן הקבוצה. כל השחקנים שהחווה שלהם הסתיים מחפשים קבוצה, וכל המרבה לשלם הרי זה משר- בה.

בינתיים נודע על כמה שחקנים כשלמה קירט וירון אביב, שאינם מהבולטים ביותר, שהציגו דרישות כספיות בסכומים של שניים עד ארבעה מיליון לירות לעונה.

הנהלות הקבוצות דחו את הצו-

קפטן רמתי רק 700 דולר

עותיהם על הסף. השאלה היא מי השחקנים או הקבוצות, השאלה הי- שנייה היא כמה יבקשו השחקנים הטובים באמת בליגה.

דעון דמתי

הגישות

בופוטוצואנה היא מדינה ררומ- אפריקאית, הנמצאת סמוך לניהוס- בורג. היא עלתה לאחרונה לכוה- רות העיתונים בישראל, בעיקבות מישחקים שקיימה שם קבוצת כדורגלנים ישראל.

מתברר שלמדינה זו יש נציג מיסחרי בארץ בשם רפי לרקין. הוא איש שאינגן את המסע, כי שיתוף עם צמד המאמנים הוותיק יוסף מורמוביץ ואמציה לבקוביץ, דרום־אפריקה המוחז- רמת אינה חברה בהתאחדות ה- כדורגל הבינלאומית פיפ"א, ואין מרשים לחברי פיפ"א לשחק בתי- חומה.

בין היוצאים היה גם קפטן ה- ניבחרת הלאומית ג'ידעון ("גיי- די") דמתי. הובטח לו שיקבל 15 אלף דולר, שהם כמיליון וחצי לירות ישראליות. בעיקבות הבי- קורת על המסע, החליט דמתי לא להסתכן בדין מישמעתי וסירב ליי- טול חלק בהתמודדות. לכן סירי- בו המארגנים לשלם את הסכום המובטח, והוא קיבל רק דמי־קדי- מה בסך 700 דולר, שהם 85 אלף לירות.

בינתיים יצא "משכנע" מטעם קבוצת שימשון תל־אביב להחזיר אותו לישראל. דמתי הודיע שב- כוונתו להמשיך לארצות־הברית, ולנסות להתקבל לקבוצת היוקרה קוסמוס. הכדורגלנים לא נשמעו מוטרדים במיוחד ממה שצפוי להם בישראל, "אם יושבראש הת- אחדות הכדורגל, מיכאל אלמוג, וסגנו, עזריקם מילצ'ין היו מת-

בין שחי קבוצות

שניים וחצי מיליון לירות תוי- בע הכדורגלן אברהם לב מ- קבוצת מכבי יפו, עבור הופעתם של בקבוצה בעונה הבאה. יחד עם זאת נודע, שהכדורגלן הגינגי- הנמרץ לוש עיניים לעבר קבו- צת הפועל רמת־גן, שהיא קבוצת האם שלו. אם תגיע לו הפועל סכום, שלפחות שווה לכסף שהוא דורש מיפו, יעדיף לב את קבוצת לשעבר, למרות שירדה לליגה ה- ארצית. "אני חושב שיש לי מה לתרום לרמת־גן", אומר לב, "ו- הייתי רוצה להיות שותף לעליית- תה לליגה הלאומית בעונה הבאה."

מכביה

קודם כל תחבורה

גשר, שהובא מחוץ־לארץ, ייכ- נה מעל הירקון, במיוחד לקראת טקס הפתיחה של המכביה ה-11. שיתקיים ב־6 ביולי באיצטדיון רמת־גן. הגשר יקשר בין פארק הירקון ובין רחבת הכניסה של האיצטדיון.

עיריית רמת־גן, שמקימה אותו מקווה שהוא יאפשר גישה נוחה ל־53 אלף הצופים שאמורים להגיע לטקס.

הקמת הגשר באה גם לפתור את בעיית הגעתם של 150 אוטובוסים שיביאו את 8000 המשתתפים ב- טקס הפתיחה, שכן הדרכים הרגיל- לות יהיו סתומות, כנראה, באלפיים כלי־רכב פרטיים.

גם רכבת ישראל משתתפת ב- מאמן הכללי, היא תפעיל רכבת מיוחדת, שתצא מחיפה, ושהתע- צור בדיוק ליד האיצטדיון.

מטה־המכביה טוען שיש הת- עניינות שיא בכרטיסים, תושבי חוץ הומים כבר כרטיסים בסכום של 50 אלף דולר, שהם כשישה מיליון לירות ישראליות.

עבודות נוספות נעשות גם ב- איצטדיון הכדורגל של הכוח מכבי רמת־גן, שלידי פארק הספארי ב- רמת־הן, כדי להשלימו למישה- קים. אלה מתרכזות בעיקר בהש- למת בניית המושבים, שבסיומם יהיו באיצטדיון עשרת אלפים מקומות־ישיבה. בינתיים סיימו כבר את בנייתם של חדרי־ההלב- שה והשירותים, כאשר תאורת- הלילה נמצאת בשלבי סיום. דבר זה חשוב במיוחד, היות וכל מיש- חקי הכדורגל יתקיימו בשעות אחר-הצהריים המאוחרות.

באיצטדיון האתלטיקה בהדרי- יוסף ייבנו 2500 מקומות־ישיבה מיוחדים וזמניים, ובכפר־המכביה הולך ומוקם מישטח־דשא למיש- חקי כדורת, כאשר בסמוך נבנים שני אולמות חדשים לכנסים ול- ישיבות.

במטה המכביה מקווים, שהכל יהיה מוכן לפתיחה. השאלה ש- נותרת ללא־מענה היא - מדוע יש להכות למיפעל מסוג זה, כדי לשפר את הדרוש תיקון. הספורט- אים הישראליים משועים לתאר- רה טובה, לחדרי־הלשבה ולאיר- למות. לפני ואחרי מישחק כדורגל מסקרן נגרמים בכבישים שסביב איצטדיון רמת־גן ספקי־תנועה אדירים, דבר שמונע מקהל רב להגיע אליו, ומוריד את מיספר הצופים המשלמים כסף לקופות ה- ריקות.